

**Brev till Selma
Lagerlöf från
Sophie Elkan: 1901
: L 1:1 - 61**

Elkan, Sophie,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Nårs den 21 Juni 1901 sent på kanten.

154

Stekars vän!

Det är så tacksamt med detta, att
jag g'alls vet om jag skat. inga para hämpni och jag
svarta på juleorden om jag hämpni - jag tycker att man
är så julestigt. Men och svarta och aftynas och han
en sådan ängstlig gubbe jag och just d'aktar mig hem
precis på en vecka sedan och du g' tycker att det
var någon rikt att. kom på ut och Ellen talade
telefon med honom igen och han sade att det på intet
färdigt var och att han blott skulle på talanin, så
tycker jag ändå att jag g' den samma på tanken på
att han är, inte julestigt gubbe, ty han har några
plågor, blott tyngt under bröstet, men och något
att påtara något paragraf - Men jag tycker inte om
det och vet g' hur jag skat. gör om jag skat.
våga para eller om jag g' skat. inga det. Du min
tar att det finns kanske att intet samma gör
på henne, men kanske han ändå. Men han ser sig
af att veta mig om du och stundtals kan
på julestigt. Men Ellen är skattig

at hun tryk mig, men si' p[er]s[on]en hun allerede m[er]
al i sinne af t[er]m[us]et og hun at si' p[er]s[on]en
siden, reth[er]t alle st[er]ke. Han p[er]s[on]en m[er]
Kun sk[er]t i mit g[er]ne sig beder og ar[er]
v[er]t i mig sk[er]t i telep[er]en ter d[er]t[er]n og
t[er]t v[er]t hun og be[er]t hun et[er] m[er]
Kun bit ut - den 25 K[er]n[er] min te[er]n[er]
men k[er]n[er] den 26 - og du p[er]s[on]en hun k[er]n[er]
ly[er]t at i et[er]t f[er]t b[er]t. I v[er]t mit seden
te[er]n i mig[er]t i[er]t at du v[er]t g[er]n[er]t, men
det g[er]n[er]t i v[er]t at du sig, i[er]t i m[er]
sig, eller k[er]n[er]t det bli b[er]t p[er]s[on]en den d[er]
i sk[er]t i v[er]t - Men det at mig[er]t o[er]
fullet og t[er]t, just K[er]n[er]t hun v[er]t i
g[er]n[er]t mig i[er]t p[er]s[on]en det b[er]t m[er]
men id[er]t p[er]s[on]en i v[er]t at b[er]t k[er]n[er]t
lunne, r[er]t[er]t at p[er]s[on]en og g[er]n[er]t m[er]
v[er]t i t[er]n[er]t af t[er]n[er]t O[er]t i v[er]
v[er]t at p[er]s[on]en i[er]t m[er]
O[er]t i v[er]t mig[er]t, mig[er]t v[er]t og p[er]s[on]en
I v[er]t K[er]n[er]t m[er] p[er]s[on]en m[er]t og
v[er]t i sk[er]t p[er]s[on]en v[er]t. T[er]n[er]t sk[er]t i t[er]n[er]
m[er]t mig mit m[er]t og and[er]t sk[er]t i

Den 23

Vilke haf som just nu i parken, medan jag kaler
 på alla prästerna de tjugo raderna. Ja, jag vet ju utas
 inte hur jag ser. Men ännu utan skrupel blott jag
 att se mig ännu som kaler pennan och på alla prästerna
 Jag skulle läsa det ut på de det nummer och manuskript
 skrivt. det tillkom. Ja, hur som helst en annan angrän, så vet
 jag ju intet annat. Nej, du skulle jag råden mig. Wassjo
 utom i Kässjö den 30 Juni - äro vi ej där den 1^{sta} juli
 / på Bongelsholm / betän det oss kyrkan, ty vi ha kyrkan för
 den 1^{sta}. Du skulle resa från Stockholm 10.30 fm och är
 i Kässjö 5.50 efter, där väntas vi och vänta-beggen.
Wassjo öfver naturen, men maningen är (som:) att vi skulle
 ridas i Kässjö. Naturligtvis är det hela ganska ty sig
 är mycket lång, synnerligt för mig. Jag undrar om det
 inte one rent är godt att du för ned till Grötky och
 hämtade mig - ja, jag vet intet om alls, jag reser ej om
 ursaken är mycket tykt, det kan du pröva. Men vi måste
 ju rätta tycker jag. allafall. och jag måste underståta
Wassjo, ifall jag jag för till Bongelsholm. Men om du skulle
 fara dit ursaken, ifall jag ej kan komma, men det är redan
 vänt jag och vilka jag är jag talat vid det liden och han
 varit hämtat och. och. henne. Men är vi god idé, att jag till
 till på guldrot eller vägen. Et öfver men han har varit på
 det är blott om den öfvermen, alderer de 82 åring. Wassjo
 bli och om vi bestämt, så vil jag det bli mitt i Kässjö det

27
156
one mycket stark ligge ensam ^{öfver} hatten. Huset
och detta att vi skulle vara tillsammans om den varit
mitta under vilken från början alltydiga är ut af besvartingen
från dig att vara på den Ertelby i den Stockholms Abbe
pärstas, att öfver Knyfbo har gottariff ut one nature
högst stark, skrif kamm, vi från jag reda på att, men hvilket
om mitta om tånen Tatum den 29 om vi skulle vara en
i juli: Borgskam

Nu ha öfver och Ellen varit kammare och vi ha talats om.
Öfver säger alldeles bestämt, att jag ej skulle stanna här på
Nåns öfver den bestämda tiden, därför att manna oroa
sig öfver att jag kan tärnigt och ej från det om jag står där
det, att det är något mellan mig själv och mig i händelse
och ej är: vi ha är samstyrelsens ånglar under mig
Lagen och det att ut är någon öfverhugning från oss
Öfver att vi ej skulle från den Borgskam utan jag
på någon betent på nämnan hets, Ellen skulle telefont
tals manna: undry och hets har ut talat

Nu ha telefonten öfver, Öfver säger att det
någon från är utan att sedan utmanas från alden
öfver till och att manna bli bättre om någon öfver
Då talar vi det öfver hets om jag ej skulle vara hets
och vara till Borgskam, jag på öfver öfver öfver

Otte min atis säsunt döttern anser att det är
viktigt vada orsaken för den skäts bli underkastad
Funderen således för vagnens, men uppstygret inte
en is är en mäs ifals den kan utom först att
den den 29 märte lämna Tälun, antingen för Sköpa
den Götby för vartat. Klarsjö den 30 den för
hänning i Götby, hvilket var det bästa om det är
är alltså öfver.

Hoppas att detta skän vara det som att för sig
skick betänna både mera. Allra för för två voden
Din L.